



ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ 2001 ΕΤΟΣ 51ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 909 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΜΗΝΥΜΑ ΕΤΟΥΣ 2001

Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομου

Ἀδελφοί ἐν Χριστῷ καί τέκνα γνήσια καί περιπόθητα τῆς ἀληθοῦς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τήν ἡμετέραν θεοφιλῇ ἀγάπην, ἐν Χριστῷ περιπτυσσόμενοι κατασπαζόμεθα ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ καί κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως τοῦ Χριστοῦ καί ἥδυστα προσαγορεύομεν καί χαιρετίζομεν ἀναφωνοῦντες τόν ἐπινίκιον ὕμνον τῆς καταλύσεως τοῦ θανάτου καί τῆς ἡμετέρας σωτηρίας τήν ἀπαρχήν,

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»!

Ἀναστάσεως ἡμέρα σήμερον, ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας, λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καί συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσιν Πάσχα Θεοῦ τό σωτήριον.

Αὕτη ἡ κλητῇ καί ἀγίᾳ ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ Βασιλὶς καί Κυρία, ἐορτὴ ἐορτῶν καί πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ὅτι θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχήν, διό εὐλογοῦμεν Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μετά τῶν πανευφροσύνων τούτων ἀναστασί-

μων ὕμνων ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία ὑποδέχεται τήν μεγάλην ἡμέραν τοῦ Πάσχα, καθ' ἣν «τά πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια». Προοίμιον τοῦτο τῆς μελλούσης ἀνεσπέρου ἡμέρας Κυρίου, ὅτε οἱ λαβόντες μέρος εἰς τήν Ἀνάστασιν τήν πρώτην (Ἀπ. Κ-6), οὗτοι συνταφέντες καί συναναστάντες μετά τοῦ Χριστοῦ, συμβασιλεύουσι εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἐν χαρᾷ ὑπερβαλοῦση ὅθεν καί ἀγαλλιᾷσαι πνεύματος πανηγυρίζομεν τήν θεοποίητον ταύτην ἐορτὴν εἰς ἐτήσιον ἀνάμνησιν τῆς κατὰ τοῦ θανάτου θριαμβευτικῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ καί πίστῳσιν τῆς θεότητος Αὐτοῦ, εἰς στηριγμόν τῆς ἡμετέρας πίστεως κατὰ τόν Παῦλον: «εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν κενή δέ καί ἡ πίστις ἡμῶν» (Α' Κορ. ΙΕ-14).

Τά δέ τρόπαια τῆς νίκης ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἐσμέν, οἱ ἐκ τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδάμ ἐν τῷ Ἀδελφῷ κατεχόμενοι ὡς καί πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ψυχαί τῆς τοῦ Χριστοῦ ποιμένης.

Διό καί εὐστόχως ἡ Ἐκκλησία βοᾷ: «Χριστός κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος πολλὰ λαβὼν ἀνῆλθε τῆς νίκης σκύλα».

Πάντες οἱ Προφῆται καὶ Πατριάρχαι καὶ Δίκαιοι καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου, Θεομακάριστος ἀγιότης, ἐκρατοῦντο ἐν τῷ ζόφῳ.

Καὶ ἐγένετο ὁ σκοτεινόμορφος Ἄδης τόπος τῆς μεταθανατίου ἐκκλησίας τῶν πρὸ νόμου καὶ ἐν τῷ νόμῳ πατέρων, καὶ ἐκαυχᾶτο ὁ μισάνθρωπος βασιλεύων ἐπὶ τῆς δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, μέχρις οὗ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅτε ὁ Θεὸς ἐξαπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον γενόμενον ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ καὶ ἀπολάβωμεν τῆς θεϊκῆς Υἱοθεσίας.

Τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐν σαρκὶ οἰκονομίας τοῦ Υἱοῦ διέλαθε τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ τὸν διάβολον, διό καὶ προέτρεψε τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν σταύρωσιν. Ὅτε ὅμως συνήντησε ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα κατερχόμενον καὶ αὐτόν εἰς τὸν Ἄδην, ἐπλήγη θανασίμως ἐκ τῆς θεϊκῆς αἴγλης καὶ ἐδεσμεύθη, ἵνα οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ ἐλευθερωθῶσι καὶ συνανέλθωσι μετὰ τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ εἰς τὸν παράδεισον, ὡς λάφυρα νίκης κατὰ τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Τοῦτο τὸ ἔπος τῆς κατὰ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ Ἄδου νίκης: «Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, οὐκέτι θάνατε κυριεύεις ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης τὸ κράτος σου κατέλυσε!»

Αὕτη ἡ πέτρα τῆς πίστεως, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις καὶ ἐπ' αὐτῇ ὠκοδόμηται ἡ Ἐκκλησία καὶ «πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν Αὐτῆς!».

Τὴν μεγίστην ὅμως τοιαύτην χαρὰν τῆς Ἀναστάσεως, ἀτυχῶς, κατὰ τὸ παρόν ἔτος ἐπισκιάζει ἡ εἰδησις τῆς ἐλεύσεως εἰς τὴν εὐλογημένην γῆν τῆς Ἑλλάδος ἐνός μεγάλου ἐχθροῦ τῆς ὀρθοδοξίας, τοῦ αἰρεσιάρχου πάπα, τὸν ὁποῖον ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς παραγγέλλει νὰ καταρῶμεθα.

Ἡ τυχὸν παραχώρησις τοῦ Θεοῦ ἐξ ἁμαρτιῶν

μας ἐνός τοιούτου ἀπευκταίου γεγονότος, τοῦτο θὰ εἶναι τὸ «βδέλυγμα τῆς ἐρηνώσεως ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ» (Ματθ. ΚΔ-15), ἥτοι ὁ παπισμὸς ἰστάμενος ἐπὶ τοῦ ἁγίου ἐδάφους τῆς ὀρθοδοξίας ἵνα καταμολύνῃ τὴν ἁγιοτόκον χώραν μας. Ὡς κακοῦ δέ σημείου διὰ τὴν χώραν μας, συνέπεται δειναὶ θέλουν ἀκολουθήσῃ.

Θερμαὶ ὅθεν δεήσεις καὶ προσευχαὶ ὀφείλονται ἐξ ὅλων ἡμῶν εἰς Κύριον πρὸς ματαιώσιν τοῦ σατανικοῦ σχεδίου, ὅπερ κατεστρώθη ἀπὸ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πατρῶου ἡμερολογίου πρὸς σινεορτασμόν μετὰ τῆς δύσεως διὰ «τό φράγκεμα» τῆς Ἑλλάδος.

Ἐλπίζομεν εἰς τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν πολυβασανισμένον αὐτόν τόπον. Ἐλπίζομεν ὅτι δέν θὰ ἐγκαταλείψει τὸ «μικρὸν ποίμνιόν Του», ἀλλ' ἐπακούων τῶν στεναγμῶν του θὰ διασκεδάσῃ βουλὰς τῶν ἀσεβῶν καὶ θὰ διαφυ-

λάξῃ τὴν πατρίδα τῶν φώτων εἰς τὸ ὕψος ποῦ τῆς ἐπέδωκε, ὡς «ἔθνος τῆς δόξης Του».

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ δέν ἀποτελεῖ μόνον νίκην κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ νίκην κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν Του αἰρετικῶν, ὡς λέγει προφητικῶς ὁ ψαλμωδὸς Δαβὶδ: «Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρ-

τωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν».

Ταύτην τὴν τῆς Ἀναστάσεως εὐφροσύνην ἐπευχόμενοι, ἀγαπητοὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν Ὀρθοδόξοις γνησίοις, εὐλογημένοις δέ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοῖς καὶ τέκνοις ἡμῶν, διατελοῦμεν μετὰ διαπύρου ἀγάπης καὶ πατρικῶν εὐλογιῶν ἀναφωνοῦντες καὶ αὖθις στεντορία τῇ φωνῇ τὸ γλυκόφωνον ἱερὸν ᾄσμα:

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!»

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος



«Καὶ αὖθις ἐκ τοῦ τάφου ὥραϊος δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος»

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 2001

Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερωντίου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Η «παγκοσμιοποίηση» ἀπειλεῖ τὴν ἴδια τὴν ὑπόστασι τοῦ ἀνθρώπου. Σκοτεινοὶ ἐγκέφαλοι ἔχουν στήσει ἕναν τεράστιο σατανικό μηχανισμό. Φτιάχνουν πατρίδες χωρὶς παράδοση, δημιουργοὺν ἀνθρώπους χωρὶς ταυτότητα. Ἔχουν ἐφεύρει τὸ μανδύα τῆς ἰσότητος τῶν λαῶν, γιὰ νὰ δημιουργήσουν στρατιές παραγωγικῶν μονάδων, γιὰ τὴν ἐξέλιξη τῶν ἀνθρώπων. Τὰ σκοτεινὰ παρακέντρα λήψεως τῶν ἀποφάσεων ἔχουν σκαρφιστεῖ χίλιους δύο τρόπους γιὰ νὰ καταστρέψουν τὸν ἄνθρωπο, ξεκινώντας βέβαια ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ. Ἔχουν φθάσει σὲ τέτοιο σημεῖο, πού πιστεύουν πῶς μποροῦν νὰ ἐλέγξουν ἀκόμη καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Μέσα στὴ θάλασσα τῆς ματαιοδοξίας τοὺς νιώθουν Θεοί!

Ἡ παγκοσμιότητα τῆς Ἑλληνορθοδοξίας ἔχει μετατραπῆ σὲ παγκοσμιοποίηση. Θέλουν νὰ γκρεμίσουν ἕνα ὑγιὲς καὶ ὀρθὸ οἰκοδόμημα γιὰ νὰ χτίσουν στὴ θέσιν τοῦ τῶν δικῶν τους σαθρὸ ἐπινόημα.

Τὸ σχέδιό τους εἶναι τόσο σατανικό πού ἴσως ἀκόμη καὶ ὁ ἴδιος ὁ Διάβολος δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ διανοηθεῖ. Κάποιοι διανοητὲς λένε χαρακτηριστικὰ πῶς ζοῦμε ἴσως στὴν πλέον αὐτοκαταστροφικὴ περίοδο τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐδῶ καὶ δεκαετίες ἔχει ἀποδείξει πῶς αὐτὸ τὸ φροῦδο ὄραμα πού κάποιοι θέλουν νὰ μᾶς ἐπιβάλλουν δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ ἕνας ἐφιάλτης. Ἴσως ὁ χειρότερος ἀκόμη καὶ ἀπὸ αὐτά, τὰ ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα τοῦ παρελθόντος.

Καὶ γιὰ νὰ κάνουμε σάν Ὁρθόδοξοι τὴ δική μας αὐτοκριτική θὰ σᾶς πῶ μόνο τὸ ἐξῆς: Κάποιοι σύγχρονοι στοχαστὲς λένε πῶς «τὰ μάτια μας ἔχουν πολλή λάσπη, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἰδοῦν τὴ πολὺτιμη καὶ ἀνυπέρβλητη Ὁρθοδοξία μας καθαρὰ». Ἴσως τὰ πράγματα νὰ ἔχουν κάπως ἔτσι.

Στὴν οὐσία ὅμως ἐμεῖς οἱ Γ.Ο.Χ. γνωρίζουμε καλὰ. Ἔχουμε διώσει τίς δυσκολίες καὶ ἔχουμε νιώσει τὸν πόνο. Ἡ διατήρηση τῆς καθαρότητος τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεσι!

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο θὰ ἤθελα νὰ σᾶς τονίσω τὴν ἀξία πού ἔχει ἡ συμβολὴ τοῦ ποιμνίου τῆς Ἐκκλησίας μας σ' αὐτὴν τὴν μάχη. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε ποτέ πῶς Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνο ὁ Ἱερός Κλῆρος. Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μοναχοί. Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνο οἱ ἐπίσκοποι. Ἐκκλησία εἴμαστε ὅλοι.

Κι ἐμεῖς, ὁ κλῆρος, κι ἐσεῖς ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναλογιστοῦμε ὅλοι τὸ



Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος
κ. Γερώντιος ὁμιλῶν.

καθῆκον μας. Ὁ λαὸς πρέπει καὶ ὀφείλει νὰ σταθεῖ στὸ πλευρὸ τῶν κληρικῶν. Καὶ βέβαια ἐμεῖς οἱ κληρικοί θὰ πρέπει νὰ στηρίζουμε τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Μόνο ἔτσι θὰ μπορέσει νὰ βρεθεῖ λύσι! Ὅλοι μας γνωρίζουμε πολὺ καλά πόσο ἀκριβὰ ἔχει πληρώσει ἡ Ἐκκλησία μας τὰ λάθη καὶ τίς ἔριδες. Πολλοὶ ἀδελφοί μας βρίσκονται ἐκτὸς τῆς μάνδρας τῆς κανονικῆς Ἐκκλησίας γιὰ λόγους τελείως λανθασμένους. Εἶναι ἀναγκαῖο ὅσο ποτέ νὰ ἔρθουμε ὅλοι κοντά. Καὶ βέβαια νὰ καλέσουμε ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐκτὸς

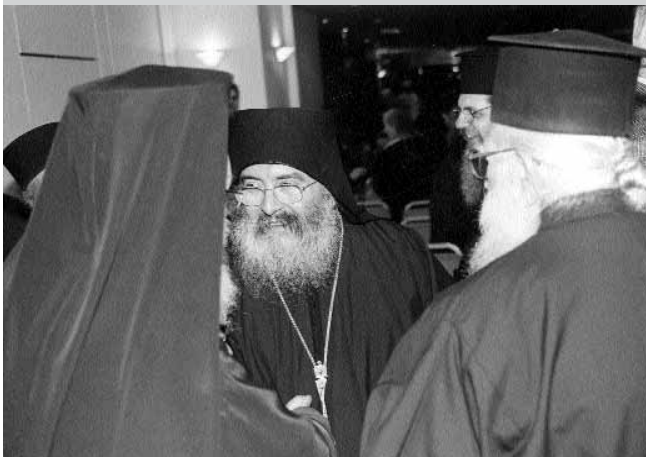
Ἐκκλησίας ἀδελφούς μας νὰ ἐπιστρέψουν, μὲ γνώμονα βέβαια τὴν κατὰ Θεὸν ἐπιστροφὴ καὶ ὅσα ὀρίζουν οἱ Θεῖοι καὶ Ἱεροὶ Κανόνες. Καὶ ὅταν νικήσουμε τοὺς πειρασμούς πού τεμαχίζουν τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ ἐνωθοῦμε ὅλοι σάν μιὰ γροθιά γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸν κοινὸ ἐχθρό. Νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴν πλάνη καὶ τὸ σκοτάδι. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐπιμένει κι ἐπαναλαμβάνει συχνά ὅτι ἡ θεμελίωσις καὶ οἰκοδόμησις τῆς Ἐκκλησίας γίνεται στὴν ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως, «ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ» πού ἐξασφαλίζει τὴν ἐνότητα. Γι' αὐτὸ τούτῃ τὴν εὐλογημένη ἡμέρα ἂς καλέσουμε τοὺς ἀδελφούς μας πού βρίσκονται ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐπιστρέψουν. Νὰ ἀποδείξουμε ἔμπρακτα πῶς ἐργαζόμαστε στὴν κατεύθυνση πού μᾶς χάραξε ὁ Ἰησοῦς. Στὴν «ἐνότητα τῆς πίστεως».



*Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
κ. Χρυσόστομος συνομιλῶν μετὰ τῶν Σεβασμιωτάτων
Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμον καὶ Ἀχαΐας
κ. Καλλίνικον*



*Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν
κ. Χρυσόστομος εὐλογῶν τὸ ἀκροατήριον.*



*Τὴν ἐκδήλωσιν ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του
ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἑσφιγμένου κ. Μεθόδιος.*

Τολμῶ νά πῶ πῶς ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι ἡ μοναδική σάνι-
δα σωτηρίας στὴν σημερινή παρηκμασμένη κοι-
νωνία.

Οἱ παραδόσεις, πού ἐδῶ καὶ δεκαετίες προα-
σπίζουμε ὡς «κόρην ὀφθαλμοῦ», εἶναι τὰ κλει-
διά γιὰ τὴν ἀνόρθωσή μας. Ὅσοι ψάχνουν γιὰ
λύσεις καὶ ἀπαντήσεις ἐκτός τῆς Ὁρθόδοξης
Ἐκκλησίας βρίσκονται σέ λάθος μονοπάτια.

Μόνο ἡ Ὁρθοδοξία καὶ τὰ νάματα τῶν πατέ-
ρων μας μποροῦν νά ἐπαναφέρουν τὴν κοινωνία
μας στὴν προτέρα ὑγιή της κατάσταση.

Καὶ πρὶν ἀρχίσουμε νά ἀναρωτιόμαστε πῶς
θά φτιάξει ἡ κατάσταση ἀπὸ τὴν μιά ἡμέρα
στὴν ἄλλη θά σᾶς πῶ μόνο τό ἐξῆς πού λέγει καὶ
ὁ λαός μας. Πρέπει νά μάθουμε ἀπὸ τὰ λάθη
μας καὶ νά μὴν τὰ ἐπαναλάβουμε. Καὶ πάνω ἀπὸ
ὅλα πρέπει νά ἐπανορθώσουμε τό μεγαλύτερο
λάθος μας πού εἶναι ἡ ἐγκατάλειψη τῆς νεολαί-
ας. Δέν εἶναι δυνατόν οἱ νέοι σήμερα νά στέκο-
νται μακρὰν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐμεῖς νά ἐφησυ-
χάζουμε κάνοντας μεγάλους σταυρούς καὶ γονυ-
κλισίες. Δέν εἶναι δυνατόν οἱ νέοι μας νά κατα-
φεύγουν κενοὶ ὁραμάτων στοὺς ἐμπόρους τῶν
ναρκωτικῶν καὶ νά μὴν ἐμπιστεύονται τὴν Ἐκ-
κλησία. Ὁ ἱερός θεσμός τῆς οἰκογένειας στίς μέ-
ρες μας περνᾷ μεγάλη κρίση. Αὐτό ἔχει σάν
ἀποτέλεσμα ἡ μεγάλη μάστιγα τῶν ναρκωτικῶν
νά καταστρέφει καθημερινῶς τὰ παιδιά μας.

Πρέπει νά παύσουμε νά παρακολουθοῦμε
ἄπραγοι τὴ νεολαία νά ἀργοπεθαίνει μέσα σέ
μιά σύριγγα. Εἶναι ἐπιτακτικό καθήκον μας νά
περισώσουμε τὰ νιάτα μας. Τό ποτήρι τῆς δια-
φθορᾶς καὶ τῆς ἀνομίας ξεχείλισε.

Συνοψίζοντας θά ἤθελα νά σταθῶ σέ ἓνα δύο
σημεῖα πού πιστεύω πῶς ἔχουν ἰδιαίτερη σημα-
σία: Τό μέλλον τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι εὐθύνη
ὅλων μας. Εὐθύνη ἀπέναντι στοὺς ἀγῶνες τῶν
πατέρων μας ἀλλὰ καὶ στό μέλλον τῶν παιδιῶν
μας. Ἡ λυχνία δέν πρέπει νά σβήσει. «Τό εὐαγγέ-
λιον τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ», εἶναι τό πραγματι-
κό βιβλίο τῆς ζωῆς. Εἶναι μοναδικό, καθαρὸ καὶ
πολύτιμο. Εἶναι ὁ θησαυρὸς ὁ ἀδαπάνητος. Εἶναι
ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου. Πρέπει πάση θυ-
σία νά διακηρυχθεῖ σέ ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

Ὅλοι μας αὐτὸν τὸν καιρὸ ὀφείλουμε νά κά-
νουμε τὴν αὐτοκριτική μας. Τόσο ὁ ἱερός κληρὸς,
ὅσο βέβαια καὶ ὁ εὐσεβὴς λαός. Οἱ προκλήσεις

τῶν καιρῶν θά πρέπει νά γίνουν ἀφορμή σοβαρῶν προβληματισμῶν. Εἶναι καθήκον ἱερό νά χαράξουμε μέ σύνεση τό αὐριο. Ἔχουμε ὑποχρέωση νά δώσουμε μιὰ ὑπεύθυνη μαρτυρία καί νά προβάσουμε ἀναλλοίωτο τό λόγο τοῦ Θεοῦ στή σύγχρονη κοινωνία. Νά μιλήσουμε πρὸς πᾶσα κατεύθυνση μέ εἰλικρίνεια καί ἀγάπη.

Ὅλοι οἱ Ὁρθόδοξοι, «σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. 4:3), ὀφείλουμε νά ἐτοιμασθοῦμε μέ σοβαρότητα γιὰ νά ἀνταποκριθοῦμε στά αἰτήματα τῶν καιρῶν.

Ἡ Ὁρθοδοξία δίνει τίς λύσεις σέ ὅλα τὰ προβλήματα. Ἄν ἀκολουθήσουμε τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου τίς προσταγές τῶν Πατέρων θά φτιάξουμε ἕναν καλύτερο κόσμο! Ἐνωμένοι μέ δόρυ τὴν ἀλήθεια καί τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως.

Τίς Θεός Μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Τὴν ἐκδήλωσιν ἐπιλόγισε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος διὰ τῶν κάτωθι λόγων:

Μέ ἀπείρους εὐχαριστίας πρὸς τόν Πανάγαθον Θεόν τόν καταξιώσαντα ὑμᾶς καί πάλιν τῆς δωρεᾶς τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς παρουσίας μεγάλης ἡμέρας εἰς τὴν ροὴν τοῦ χρόνου, κλείομεν τόν πανηγυρισμόν τῆς λαμπρᾶς καί ἐπιφανοῦς Κυριακῆς τῆς ὀρθοδοξίας, εὐχόμενοι ἀπὸ καρδιάς, ὅπως χαρίζη εἰς τὴν πολυμόχθως ἀγωνιζομένην διὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν καί τὰς σεπτὰς παραδόσεις Ἐκκλησίαν Του, εἰρήνην σταθεράν καί δύναμιν ἰσχύος μετὰ ζήλου ἐνθέου, πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου, τοῦ ἐκ θείας προνοίας ἐπιτελουμένου ἐπὶ 77 συναπτά ἔτη μέσῳ πολλῶν ἐμποδίων, διωγμῶν καί σκληρῶν δοκιμασιῶν.

Εὐχαριστοῦμεν ὡσαύτως τόν Κύριον, διότι ἠὐδόκησε καί πάλιν νά συναντηθῶμεν εἰς τόν ἑορταστικόν τοῦτον χώρον, εἰς ἀπόλαυσιν πνευματικῆς εὐωχίας καί χαράς, τὴν ὁποίαν παρέχει σήμερον ἡ μήτηρ Ἐκκλησία εἰς τὰ γνήσια τέκνα της.

Ἡ παρούσα Κυριακή εἶναι ὁ στολισμός τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἔχει τό ὄνομα ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τὰς αἰρετικὰς συναγωγάς.

Θεοπνεύστως ὅθεν ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ὀρθόδοξος, διότι περικλείει πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν καί τὴν ὀρθότητα τῶν δογμάτων τῆς Πίστεως καθὼς διευτυπώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί τῶν θεοφόρων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν στόμα Χριστοῦ. Διό καί μόνη αὕτη καλεῖται Ἐκκλησία Χριστοῦ.

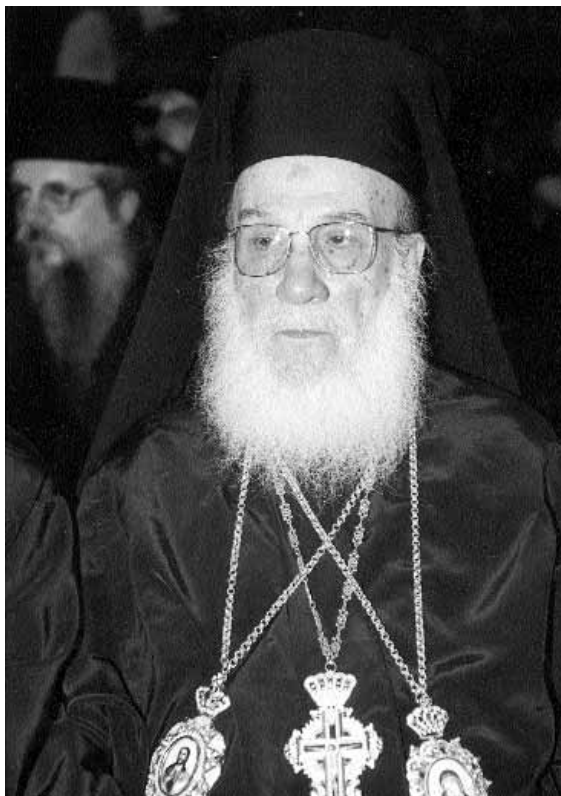
Ὅλοι αἱ ἄλλαι, συνάξεις οὐσαι αἰρετικαί καί σχισματικαί ὑπέκλεψαν τό ὄνομα τῆς Ἐκκλησίας, διότι εἰς τὴν οὐσίαν εἶναι παρασυναγωγαί πού διέστρεψαν τὴν ἀλήθειαν καί τὴν τάξιν καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ διαβόλου.

Εἶναι προϊόντα ἀνθρώπινα τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καί τοῦ ὀρθολογισμοῦ.

Γίνεται μνεῖα βεβαίως εἰς τὰς δεήσεις «ὑπὲρ τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν» ἀλλὰ ἐννοεῖται περὶ τῶν ἐκασταχοῦ ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν τὴν μίαν ἁγίαν Καθολικὴν καί Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι

περὶ διαφόρων ποικίλης ὁμολογίας συνονθυλευμάτων μέ τό πλαστόν ὄνομα Ἐκκλησία.

Τῆς ἀληθοῦς καί ὄντως Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ὀρθοτομούσης τόν λόγον τῆς ἀληθείας τέκνα καί μέλη ὑπάρχοντες, χρεωστικῶς σήμερον τὴν τιμὴν καί τό σέβας πρὸς αὐτὴν τε καί τοὺς ὁμολογητάς καί ἀληθεῖς Πατέρας καί διδασκάλους τῆς πίστεως ἀπονέμομεν ὡς χρέος διηνεκοῦς εὐγνωμοσύνης. Δεόμεθα δέ πρὸς Κύριον καί παρακαλοῦμεν ἵνα στηρίξη καί ἐνδυναμώσῃ ἡμᾶς εἰς τόν τίμιον καί ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα εἰς τόν ὁποῖον μᾶς ἐκάλεσεν, ὅπως ἡλεημένοι παρὰ Κυρίου καί ἐνδυναμωθέντες εὐπροσώπως καί τετιμημένως διεξαγάγωμεν τοῦτον, εἰδικώτερον διὰ τὴν ἐποχὴν μας, εἰς τὴν ὁποίαν πολλοὶ τόν ἐπρόδωσαν χάριν σκοπιμότητος καί ἰδιοτελείας ποιῶντες πορισμόν τὴν εὐσέβειαν.



Θεολογικός «Τσαρλατανισμός»!

Α΄

Τοῦ Σεβ. Ἀρχαῖας κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

«Ἐπερ παρά τῶν ἁγίων Πατέρων δεδιδάγμεθα, ταῦτα τοῖς ἐρωτῶσι ἡμᾶς διαγγέλλομεν»

Μ. Βασίλειος

ΚΑΤΑΚΡΙΤΕΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΕΛ. ΓΚΟΥΤΖΙΔΗ

1. ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΜΑΣ αυτό, ὅπως καί τά ἐπόμενα πού θ' ἀκολουθήσουν, γράφονται μέ ἀφορμή ἓνα δημοσίευμα τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, στό περιοδικό «Ὁρθόδοξη πνοή» (Φεβρ. 2001), πού μόλις πρίν λίγες μέρες, τήν ἐβδομάδα τοῦ Διακαινισίμου, ἔπese στά χέρια μας. Τό δημοσίευμα ἀναφέρεται στό γνωστό θέμα πού δημιούργησε μέ τίς κακοδοξίες του. Εἶναι ἡ πρώτη φορά, πού τολμᾷ νά ψελλίσει κάτι δημόσια γιά τό ζή-

τημα αὐτό, ἐπὶ τῆς οὐσίας, ἀφότου καταγγείλαμε τίς κακοδοξίες του τό 1997, μέ τό πρῶτο δημοσίευσμά μας στό περιοδικό «Ἐκκλησία ΓΟΧ Ἑλλάδος» (Νοεμ.-Δεκ. 1997).

Τότε, πιστεύαμε ὅτι ἐπρόκειτο γιά ἓνα ἀκούσιο δογματικό ὀλίσθημα τό ὁποῖο μετά τήν καταγγελία μας θά ἔσπευδε νά διορθῶσει. Κι' εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι ὁ ἴδιος κατάλαβε ἀμέσως τό λάθος του. Ὅμως, αὐτή ἡ καταραμένη ὑπερηφάνεια κι' ὁ ἐγωϊσμός, πού ἔρριξε καί ἀγγέλους ἀπ' τόν οὐρανό, δέν τόν ἄφησαν. Ἀπεναντίας, τόν ἔσπρωξαν σέ περαιτέρω ὀλισθήματα. Οἱ πρόγονοί μας ἔλεγαν σχετικά, «ένός κακοῦ δοθέντος, μύρια ἔπονται!» Ἔτσι, ἔφθασε σήμερα νά διολισθηθεῖ πιά στό βάραιθρο τῆς αἰρέσεως. Νά πορεύεται ἓνα δρόμο ἀδιέξοδο καί ἀνεπίστροφο. Τό κατάντημα

Δικαιούμεθα δέ ἔνεκα τῆς πολυετοῦς πείρας καί ταπεινῆς προσφοράς ἡμῶν εἰς τόν ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα, νά συνενώσωμεν τήν φωνήν μας μετά τῆς φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας διατρανοῦντες: «Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξε».

Οὕτω καί ἡμεῖς φρονοῦμεν οὕτω λαλοῦμεν, καί οὕτω κηρύσσωμεν.

Περαίνοντες δέ τόν λόγον, εὐχαριστοῦμεν καί συγχαίρομεν πάντας ἡμᾶς τούς μετασχόντας εἰς τήν λαμπράν τῶν ὀρθοδόξων πανήγυριν καί τούς συνεργήσαντας εἰς τήν ἐπιτυχίαν αὐτῆς.

Πρωτίστως συγχαίρομεν τόν Σεβ. Μητροπολίτην Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιον διά τήν ἐμπνευσμένην, ὁμολογουμένως, ὁμιλίαν αὐτοῦ.

Εὐχαριστοῦμεν τόν παρευρεθέντα ἱερόν κληρὸν, καί τούς μοναχοὺς καί μοναζούσας. Ἰδιαιτέρως τήν Ζηλωτικὴν Μονήν Ἑσφιγμένου Ἀγ. Ὁρους, ἥτις ἔδωσε καί πάλιν τό παρόν διά τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Καθηγουμένου αὐτῆς κ. Μεθοδίου καί τῶν ἐκπροσώπων μοναχῶν. Εὐχαριστοῦμεν τήν καλλικέλαδον βυζαντινὴν χο-

ρωδίαν ὑπὸ τόν μουσουργόν χοράρχην της κ. Ἀθανάσιον Παῖθανάν.

Τέλος εὐχαριστοῦμεν τόν περιούσιον καί νομοταγῇ λαόν τοῦ Κυρίου τόν κατευθύνοντα τήν συνείδησιν αὐτοῦ πρὸς τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τῆς Ἐκκλησίας μας καί πιστόν εἰς τό καθῆκον, ξένον δέ πρὸς τήν ἀντίθεον καί ψυχόλεθρον διασπαστικὴν προσωπολατρείαν γερόντων καί πνευματικῶν ἀτάκτων, ἐστερεωμένον δέ εἰς τήν ἱεράν ἰδεολογίαν τοῦ ἱδανικοῦ ἀγῶνος καί μόνον.

Πάντας τούς ἀνωτέρω εὐχαριστοῦμεν καί εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Κύριος ἀξιοῖ ἡμᾶς ἵνα ἐορτάσωμεν ἀξιοχρέως καί εἰς ἄλλας ἐτῶν περιόδους τήν λαμπράν ταύτην πανήγυριν πρὸς δόξαν Θεοῦ καί κραταίωσιν ὑγείων ὀρθοδόξων ἀρχῶν καί Πατερικῶν παραδόσεων.

Ἐπὶ τούτοις ὑποκλινόμενοι πρό τῶν σεπτῶν μορφῶν τῶν προαπελθόντων πατέρων ἡμῶν τῶν τιμησάντων ἀξιοπρεπῶς τόν ἱερόν ἡμῶν ἀγῶνα, εἰς ἡμᾶς δέ τό ἀξιωματικὸν ἀγωνιστικὸν παράδειγμα καταλειπόντων, ἀναβοῶμεν:

Αἰωνία σας ἡ μνήμη ἀξιωμακάριστοι καί ἀεισέβαστοι ποδηγέται τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως.

αυτό, μᾶς λύπει ιδιαίτερα. Ἐμεῖς, τοῦ δώσαμε τό χέρι νά ἄρπαχθῇ καί νά μή βουλιάξει. Δέν τό θέλησε! Τώρα, ἄς αἰτιᾶται μόνο τόν ἑαυτό του.

2. ΠΡΟΤΟΥ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙ στήν ἀπόφαση νά δημοσιεύσει τώρα τήν ἀπολογία του αὐτή, σ' ὅλο τό ὑπερτριετές διάστημα πού μεσολάβησε ἀπ' τήν πρώτη καταγγελία μας, ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης προσπάθησε μέ διάφορες κατάκριτες μεθοδεύσεις πού μεταχειρίσθηκε νά ξεπεράσει τό πρόβλημά του. Εἶναι αὐτό μιά γνώριμη τακτική πού πάντα ἀκολουθεῖ, ὥστε νά κατορθώνει νά ἐπιπλέει στό χῶρο του. Αὐτή τήν φορά ὅμως, δέν τά κατάφερε!

Ἐπειδή, ἔχει μεγάλη σημασία ὁ τρόπος πού ἐνήργησε καί σκέφτεται τό πρόσωπο αὐτό, πάρα πολύ σύντομα, ἐν εἴδει εἰσαγωγῆς, θά παρακολουθήσουμε τά τεχνάσματά του αὐτά. Ὑστερα, στά ἐπόμενα ἄρθρα μας, πού θά ἀκολουθήσουν θ' ἀσχοληθοῦμε μέ τό πρόσφατο δημοσίευσμά του, πού εἶναι εἶδος ἀπολογίας του.

Ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης ἔχει μιά καταπληκτική ικανότητα στό νά διαστρέφει τήν ἀλήθεια! Βέβαια, αὐτό εἶναι σατανική τέχνη. Πρῶτος ὁ διάβολος στόν Παράδεισο διέστρεψε τά λόγια τοῦ Θεοῦ καί παρεπλάνησε τούς Πρωτοπλάστους. Γι' αὐτό, δέν τόν ζηλεύουμε.

Ἐχοντας, λοιπόν, ἐμπιστοσύνη στήν ικανότητά του αὐτή, ἔκανε τήν πρώτη μεθόδευσή του, γιά ν' ἀπαλλαγεῖ ἀπ' τήν φοβερή καταγγελία μας ὅτι κακοδοξεῖ.

Ἀντί ὅμως, ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῶν καταγγελιῶν μας καί μέ θεολογικά ἐπιχειρήματα ν' ἀποδείξει ὅτι οἱ διδασκαλίες του περί «ἀνάρχου Ἐκκλησίας» καί περί τοῦ ὅτι «ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι Ἐκκλησία» κ.λπ., σκέφθηκε νά προκαλέσῃ πόλωση καί μετωπική σύγκρουση μεταξύ τῆς Ἐκκλησίας μας καί τῆς παράταξής του. Ἦθελε ν' ἀποπροσανατολίσει τόν κόσμο καί νά στραφεῖ ἡ προσοχή τῶν λοιπῶν Ματθαϊκῶν σ' ἄλλα θέματα. Μ' αὐτό τόν τρόπο πίστευε ὅτι ὁ ἴδιος θά ἤρχετο ὄχι μόνο ἀλώβητος ἀπ' τίς καταγγελίες μας, ἀλλά καί ἥρωας ἀπό τήν υπεράσπιση τῆς παράταξής του.

Ἀπό τό 1990 περίπου, τήν ἐποχή πού γίνονταν ὁ πρῶτος «Θεολογικός Διάλογος» μεταξύ μας (καί τόν ὅποιο, φαίνεται, ὅτι ματαίωσε ἡ πλευρά του). εἶχε συμφωνηθῇ ἕνα «μορατόριουμ» στίς μεταξύ μας ἀντεγκλίσεις. Καμιά πλευρά δέν ἔγραφε ἐναντίον τῆς ἄλλης.

Ἡ δημιουργία καλοῦ κλίματος θεωρήθηκε

ἀπαραίτητη, προκειμένου οἱ δύο πλευρές νά καθίσουν στό ἴδιο τραπέζι καί νά ἐξετάσουν τίς ὑφιστάμενες διαφορές.

Τό γεγονός αὐτό θά ἦταν ιδιαίτερα εὐχάριστο καί ἐπωφελές γιά τήν Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία κυρίως σήμερα βάλλεται ἀπό τόσους ἐχθρούς. Ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης ὅμως, ἄρχισε ἕνα παρανοϊκό πόλεμο ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐναντίον τῶν «Φλωριναίων» ὅπως ἔγραφε, βγάζοντας ὅλα τά ἀπωθημένα του, ἀπό τότε, πού παληά ἦταν κι' ὁ ἴδιος μέλος τῆς! Αὐτό δείχνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός πάσχει ἀθεράπευτα ἀπό τό σύνδρομο τοῦ «γεννιτισαρισμοῦ»! Τήν ἐποχή τῆς Τουρκοκρατίας, οἱ Τοῦρκοι ἄρπαζαν τά ἐλληνόπουλα, τά ἐξισλάμιζαν καί τά μετέβαλαν στούς ἀσπονδότερους ἐχθρούς τοῦ Γένους μας. Τό ἴδιο συνέβη καί μέ τό ἄτομο αὐτό. Μ' αὐτήν τήν «παθογένεια» ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης ἐπεδόθη στό νά προκαλέσῃ τήν ἐπιθυμητή σ' αὐτόν μεταξύ μας σύγκρουση. Ἀρχισε νά γράφει καί νά ἰσχυρίζεται ἀνυπόστατα, ψευδῇ, διαστροφικά καί προκλητικά πράγματα σέ βάρος τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐπεδίωξε νά προκαλέσῃ τήν ἀντίδρασή μας καί ν' ἀνάψει ὁ μεταξύ μας καυγάς.

Ἐμεῖς, ἀπ' τήν πλευρά μας, διείδαμε τίς προθέσεις του αὐτές. Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, δέν πέσαμε στήν παγίδα του! Τόν ἀφήσαμε νά γράφει καί νά λέει ὅ,τι θέλει. Τό μόνο στό ὅποιο ἐπιμέναμε, ἦταν ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας στίς καταγγελίες μας γιά τίς κακοδοξίες του, τό ὅποιο ὅμως δέν ἔκανε. Ὑπολόγιζε ὅτι θά ξεγλιστροῦσε μέ τά τεχνάσματά του, χωρίς νά θεωρηθῇ ὡς αἰρετικός! Ἀλλωστε, πῶς εἶναι δυνατόν ἕνας ἄνθρωπος, πού διεκδικεῖ γιά τόν ἑαυτό του ρόλο «πάπα» στήν παράταξή του, πρό τοῦ ὁποίου ὀφείλουν ὅλοι νά ὑποκλίνονται, νά μήν εἶναι «ἀλάθητος», ἀλλά αἰρετικός; Ξεχνᾷ ὅτι οἱ «πάπες», ἀφότου ἀπέκοψαν τόν ἑαυτό τους ἀπ' τήν Ἐκκλησία πιστεύουν ὅτι εἶναι «ἀλάθητοι», χωρίς νά παύουν νά εἶναι αἰρετικοί;

Καί τότε μέν, ἐπειδή δέν ἦταν ὁ κατάλληλος καιρός, σιωπήσαμε. Τώρα, μετά τό τελευταῖο αὐτό δημοσίευσμά του, πού ἀπεκάλυψε, ὅπως θά δοῦμε ὅλα τά σαθρά ἐπιχειρήματά του, πάνω στά ὁποία στηρίζει τίς κακοδοξίες του, δέν ἔχουμε πιά κανένα λόγο νά ἐξακολουθοῦμε νά σιωπᾶμε. «Καιρός τοῦ σιγᾶν καί καιρός τοῦ λαλεῖν»! Κι' ὁ καιρός αὐτός ἤλθε!

Ἡ στάση μας αὐτή ἀχρήστευσε τήν πρώτη αὐτή μεθόδευσή του!

3. Μία δεύτερη μεθόδευσή του ήταν ή προσπάθεια νά τορπιλισθῇ ὁ μεταξὺ μας «θεολογικός» διάλογος, γιὰ νά ἀποσπασθῇ ἡ προσοχή τοῦ κόσμου σ' ἄλλα θέματα καὶ νά παρουσιασθῇ ὁ ἴδιος ὡς ὁ μοναδικὸς ὑπερασπιστὴς τῆς Ὁρθοδοξίας!

Συγκεκριμένα:

Ἡ παράταξί του, διὰ στόματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀνδρέα εἶχε ζητήσῃ τὴν διεξαγωγή «Θεολογικοῦ Διαλόγου» μεταξὺ μας. Καὶ εἶναι μὲν ἀλήθεια, ὅτι εἶχαμε ἀπὸ τὸ παρελθόν μιὰ ὀδυνηρὴ ἐμπειρία, ὡς ἔλεγε κι' ὁ μακαριστὸς ἐπίσκοπός μας Οἰνόης Ματθαῖος, ἀπ' τὴν ἀπαράδεκτη συμπεριφορά του, ὅμως παρὰ ταῦτα τελικὰ ἀποδεχθήκαμε τὴν πρόταση αὐτή, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὐτὴ τὴν φορά θά εἶχε καλύτερη τύχη. Θέλαμε οἱ δύο ἐκατέρωθεν Ἐπιτροπές νά μελετήσουν τὸ τί ἐξακολουθεῖ σήμερα νά μᾶς χωρίζει καὶ τὸ πῶς θά ἀρθοῦν τὰ ὑφιστάμενα ἐμπόδια, χωρὶς οἰανδήποτε συγκάλυψη, ὑποχώρηση καὶ συμβιβασμό, ἀλλὰ μὲ γνώμονα πάντα τὴν ἀλήθεια τῆς Πίστεως! Πιστεύουμε, πῶς ὅλοι, κι ἐμεῖς καὶ οἱ Ματθαϊκοί, προσβλέπαμε μὲ χαρὰ κι ἐλπίδα σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια.

Ὁ μόνος πού βρέθηκε ἀντίθετος εἶναι ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης! Κι' αὐτό, ὅχι γιὰ κανένα ἄλλο λόγο, ἀλλὰ ἀπὸ ἰδιοτέλεια. Βέβαια ὁ ἄνθρωπος αὐτός στο μόνον «δόγμα» τὸ ὁποῖο φαίνεται ὅτι πιστεύει, εἶναι τὸ «διαίρει καὶ βασίλευε»!

Πιστεύει, φαίνεται, ὅτι μὲ τίς διαιρέσεις καὶ τὰ σχίσματα, μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀντιθέσεων καὶ μὲ τὸ ρίζιμο λάδι στὴ φωτιά, ὅπου τυχόν ὑπάρχουν διαφωνίες, μπορεῖ νά ἐπιβάλλῃ τὸν ἑαυτό του, ὡς σωτήρα! Μέσα σ' αὐτὰ τὰ πλαίσια ἄρχισε νά τορπιλλίξῃ τὸν «Θεολογικὸν Διάλογον». Ἀδιαφόρησε γιὰ τὸ ὅτι ἔτσι ἐξέθετε τὸν ἴδιον τὸν Ἀρχιεπισκοπὸν τοῦ Ἀνδρέα, πού πρότεινε αὐτόν τὸν Διάλογον, ἀλλὰ καὶ τὴν παράταξί του, πού τὸν υἱοθέτησε!

Γιὰ νά δικαιολογήσῃ τὴν κατὰκριτὴ αὐτὴ συμπεριφορά του ἰσχυρίσθηκε ὑποκριτικά, πῶς τάχα κινδύνευε ἀπ' αὐτόν τὸν Διάλογον ἡ «Ἀποστολικὴ διαδοχή» κι' ἡ «ἱερωσύνη» τῆς παράταξός του! Γιὰ τὰ θέματα αὐτά, στο παρελθόν ἔχει χυθῇ πολὺ μελάνι. Ἐμεῖς, δὲν τὰ ἀνακινήσαμε καθόλου, ἐν ὧς τοῦ «Θεολογικοῦ Διαλόγου», γιὰ νά μὴν ἔχει κάποια ἀφορμὴ νά λέει αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἶπε. Τὰ εἶπε ὅμως αὐτὰ ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης, ὅχι μόνον γιὰ νά ἐξοργίσῃ ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας μας, τοὺς Ματθαϊκοὺς, πού ἔχουν

μιὰ εὐαισθησία στὰ θέματα αὐτά, ἀλλὰ καὶ γιὰ νά προβάλλῃ τὸν ἑαυτό του, ὡς τὸν μοναδικὸ ὑπερασπιστὴ καὶ σωτήρα τῆς παράταξός του!

Τὸ πόσο ἀνόητον εἶναι αὐτὸ τὸ σκεπτικόν, φαίνεται ξεκάθαρα ἀπ' τὸ γεγονὸς ὅτι στὸν «Θεολογικὸν Διάλογον» πού προηγήθηκε πρὸ δεκαετίας, τότε δὲν εἶχε κανένα ἐνδοιασμό γι' αὐτόν! Ποτέ, τότε, δὲν πρόβαλε κάποιο κίνδυνον γιὰ τὴν «Ἀποστολικὴ Διαδοχή» καὶ τὴν «ἱερωσύνη» τῆς Παράταξός του! Ἀπεναντίας, τότε ἦταν ὁ μεγαλύτερος ὑποστηρικτὴς του. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, προτοῦ ξεκινήσῃ ὁ Διάλογος αὐτός, ἡ Ἐκκλησία μας εἶχε στείλῃ ἓνα πολὺ αὐστηρὸ ἔγγραφο, στο ὁποῖο τονίζονταν ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας δὲν διαλέγεται «ἐπὶ ἴσοις ὅροις» μὲ τοὺς ἀπεσχισμένους, ἀλλὰ τοὺς καλεῖ σὲ μετάνοια. Εἶναι χαρακτηριστικά τὰ ὅσα ὑπεστήριζε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, γιὰ λογαριασμό τῆς παράταξός του, κάνοντας τὴν αὐτοκριτικὴν του. Ἔλεγε: «Ἡ ἐνοχή μας ἐναντι τοῦ σχίσματος τοῦ 1937 εἶναι μεγίστη, διότι ἠνέχθημεν τοῦτο ἐπὶ τοσαύτα ἔτη! Ἡνέχθημεν νά ὑβρίζεται καὶ νά βλασφημῇται δι' αὐτοῦ ὁ Χριστός. Ἡνέχθημεν νά καλύπτεται πίσω ἀπὸ τὸ σχίσμα τοῦ 1937 ὁ Νεοημερολογισμὸς καὶ νά προωθῇ τὰ οἰκουμενιστικά του σχέδια. Ἡνέχθημεν νά πολεμῇ ὁ Νεοημερολογισμὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν μὲ τὸ πρόσχημα τῶν παρατάξεων καὶ νά κλείνωμεν τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τοὺς πλανωμένους ἀδελφούς μας Νεοημερολογίτας. Ἄν ἡ δημιουργία τοῦ σχίσματος εἶναι θανάσιμον καὶ ἀσυγχώρητον ἁμάρτημα, οἱ διατηροῦντες τὸ σχίσμα διαπράττουν ἀπείρως μεγαλύτερον ἁμάρτημα»!

Ἄρα γε, τώρα, πού ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης ἀγωνίζεται γιὰ τὴν διατήρηση τοῦ σχίσματος, τί ἁμάρτημα διαπράττει;

Ὁ πραγματικὸς ὅμως λόγος, πού ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης τορπίλλισε τὸν «Θεολογικὸν Διάλογον», προτοῦ ν' ἀρχίσει, ἦταν, σύν τοῖς ἄλλοις, καὶ ὁ φόβος τοῦ μήπως σ' αὐτόν τεθοῦν ἐκ μέρους μας θέματα, πού τὸν ἔθιγαν προσωπικά. Πράγματι, ἐμεῖς μεταξὺ τῶν διαφορῶν πού πιστεύουμε ὅτι μᾶς χωρίζουν ἀπ' τὴν παράταξί του, ἦταν καὶ τὸ ζήτημα τῶν κακοδοξιῶν του, ὅπως καὶ τὸ ζήτημα τῆς «Ὁμολογίας» του. Ἡ «Ὁμολογία» πού ὑποστηρίζει, δὲν εἶναι ἡ Ὁμολογία πού εἶχαν ὅλοι τὸ 1924 καὶ μετὰ, ὅσοι ἀντεστάθησαν στὴν ἀλλαγὴ τοῦ Ἡμερολογίου. Τὴν Ὁμολογία του αὐτὴ, προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλῃ στὴν παράταξί του! Γιὰ μᾶς ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης, πέραν τῶν

γνωστῶν κακοδοξιῶν του, πού καταγγείλαμε, δέν ἔχει οὔτε Ὁρθόδοξη Ὁμολογία!

Θέλουμε νά πιστεύουμε ὅτι ἡ παράταξή του, δέν ἀποδέχεται τήν «Ὁμολογία» αὐτή. Σ' ἀντίθετη περίπτωση, θά κινδύνευαν ὅλοι τους νά βρεθοῦν στήν κακοδοξία. Ἄν καί μᾶς κάνει ἐντύπωση τό γεγονός ὅτι ἕνας ἱερομόναχος τους, ὁ π. Ἀμφιλόχιος Ταμπουρᾶς, κατηγορεῖ ὅλους τούς ἐπισκόπους τῆς παράταξής τους, ὅτι ἀπώλεσαν τήν «Ὁρθόδοξη Ὁμολογία» τους. Καί τό πιό περίεργο εἶναι ὅτι κανένας τους δέν διαμαρτυρήθηκε γι' αὐτό καί κανένας δέν ζήτησε τήν ἀνάκληση τῆς κατηγορίας αὐτῆς, ἢ τήν τιμωρία τοῦ ἱερομονάχου γιά τή συκοφάντησή τους!

Ὁμολογουμένως, ἀδυνατοῦμε νά καταλάβουμε τό τί συμβαίνει. Πάντως «κάτι σάπιο ὑπάρχει στό βασίλειο τῆς Δανιμαρκίας», ὅπως ἔλεγε κι' ὁ Σαίξπηρ!

Γεγονός, πάντως εἶναι ὅτι κι' ἡ μεθόδευση αὐτή, ἀπέτυχε στούς σκοπούς τοῦ ἐμπνευστή της.

4. ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ, ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης ἐπιδόθηκε στή σφυρηλάτηση τῆς «εἰκόνος τῆς χρυσῆς» τοῦ ἑαυτοῦ του, ὅπως ὁ Ναβουχοδονόσορ! Μέ τόν τρόπο αὐτό φαίνεται ὅτι ἤλπιζε νά τεθῇ στό ἀπυρόβλητο! Νά μήν ἀμφισβητεῖ κανένας τήν αὐθεντία του, ἀφοῦ οἱ τῆς Παράταξής του θά πίστευαν ὅτι εἶναι ὁ θεόσταλτος σωτήρας τους, «ὁ στῦλος καί τό ἐδραῖωμα» τῆς ἀλήθειας καί ὁ «πρόμαχος» τῆς «ματθαϊκῆς» Ὁρθοδοξίας!

Αὐτό, τόσο ὁ ἴδιος, ὅσο καί τό περιβάλλον του, τά «παπαγαλάκια», πού ψιθυρίζουν ὅ,τι λέει αὐτός, θέλησαν νά τό ἐκμεταλλευθοῦν πρὸς ὄφελός τους. Ἀρχισαν νά διαδίδουν ὅτι οἱ «Φλωριναῖοι» πολεμοῦν τόν Ἐλ. Γκουτζίδη γιατί στό πρόσωπό του θέλουν νά κτυπήσουν ὁλόκληρη τήν παράταξη! Καί μέ τήν μέν παράταξη τῶν Ματθαϊκῶν ἡ Ἐκκλησία μας, καί ἰδιαίτερα ἐμεῖς, δέν θελήσαμε, τήν τελευταία τουλάχιστο δεκαετία, ν' ἀντιδικήσουμε ποτέ. Κι' ὅπως γράψαμε σέ προηγούμενο δημοσίευμά μας, ὅταν τό 1995 γίνονταν τό σχίσμα τους μέ τούς πέντε ἐπισκόπους τους, πού σήμερα ἀποτελοῦν τήν ἄλλη «Ματθαϊκή» ομάδα ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ λεγομένου «Μεσσηνίας» Γρηγορίου, ἐμεῖς στό περιοδικό μας «Ὁρθόδοξη Ὁμολογία» κάναμε τό πᾶν νά πείσουμε καί τίς δύο πλευρές νά μή φθάσουν στό γνωστό σχίσμα τους! Ἄν θέλαμε τήν διάλυσή τους τότε θά τρίβαμε τά χέρια μας ἀπό χαρά.

Ἄλλ' οὔτε τόν ἴδιο πολεμήσαμε στήν πραγματικότητα. Πολεμήσαμε μόνο τήν κακοδοξία του. Ὅπως ὁ γιατρός πολεμᾷ τήν ἀρρώστια κι ὄχι τόν ἄρρωστο, ἔτσι κι ἐμεῖς! Ἄλλο, πού ὁ ἴδιος δέν τό κατάλαβε, ἴσως γιατί ὁ ἴδιος σκέπτεται κι ἐνεργεῖ διαφορετικά.

Ἡ προσπάθειά του αὐτή ν' ἀναδείξει τόν ἑαυτό του σέ μεγάλο θεολόγο καί πρόμαχο τῆς «ματθαϊκῆς» Ὁρθοδοξίας τόν ἐξευτέλισε στά μάτια κι' αὐτῶν τῶν δικῶν του. Καταλαβαίνουν ὅλοι πῶς ἡ ἀξία ἐνός ἀνθρώπου προέρχεται ἀπό τίς ἱκανότητές του, τά χαρίσματά του καί προπαντός τό ἦθος καί τήν εὐσέβειά του κι' ὄχι ἀπό τούς δικούς του αὐτοεπαίνους καί λιβανίσματα. Γι' αὐτό, καί ἡ προσπάθειά του αὐτή σέ τίποτε δέν τόν ὠφέλησε!

5. ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ὄπλο πού τοῦ ἀπέμεινε νά ὑπερασπίσει τόν ἑαυτό του ἦταν ἡ ψευδολογίες, οἱ συκοφαντίες, ἡ διαστροφή τῆς ἀλήθειας. Δυστυχῶς, ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης κατέφυγε καί στά μέσα αὐτά. Καθένας, πού ἀρνήθηκε νά προσκυνήσει τήν «εἰκόνα του τήν χρυσή» ἔπρεπε νά στιγματισθῇ ὡς προδότης, ὡς πράκτορας, ὡς ἐγκάθετος πού ἦρθε νά διαλύσει τούς Γ.Ο.Χ!

Ἀπ' τά πυρά του αὐτά δέν ξέφυγαν ὄχι μόνο γνωστοί συνεργάτες του θεολόγοι, ἀλλ' οὔτε αὐτός ὁ Ἀρχιεπίσκοπός του Ἀνδρέας! Ὁ τελευταῖος παρουσιάσθηκε οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ὡς προδότης, ἐπειδή δέν τόν κάλυψε γιά τίς κακοδοξίες του! Ἐμένα μέ παρουσίασε, αὐτός καί οἱ σύν αὐτῷ, ὡς «ἐγκάθετο» στό χῶρο τοῦ Παληοῦ ἡμερολογίου! Ἰσχυρίσθηκαν ὅτι δῆθεν ἔχω σκοπό τήν διάλυσή του! Φαίνεται δέ ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός «ἐξ ἰδίων κρίνει τά ἀλλότρια»! Κι' ὅπως, δείχνουν τά πράγματα, τήν διάλυση τῆς παράταξής του ἔχει ἀναλάβει ἐργολαβικά ὁ ἴδιος ἀπό τό 1995 μέχρι σήμερα! Ὅποιος παρακολουθεῖ τίς ἐξελίξεις στό χῶρο τῆς παράταξής του δέν πρέπει νά ἔχει καμμιᾷ ἀμφιβολία γι' αὐτό!...

Ὡς πρὸς ἐμένα, οἱ συκοφαντίες κι' οἱ ψευδολογίες του, δέν μέ ἀγγίζουν. Γνωρίζω, ὅτι ὡς ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου θά δεχθῶ καί ὕβρεις καί συκοφαντίες. Εἶμαι πάντοτε ἑτοιμος νά τίς δέχομαι. Καί μάλιστα, μετά χαρᾶς, κατά τήν προτροπή τοῦ Κυρίου. Ἀλλωστε, κατά τόν Μέγα Βασίλειο «οὐχ ὑπέρ χρημάτων, οὐχ ὑπέρ δόξης, οὐχ ὑπέρ ἄλλου τινός τῶν προσκαίρων καταπολεμούμεθα, ἀλλά ὑπέρ τοῦ κοινοῦ κτήματος, τοῦ θησαυροῦ τῆς ὑγιαινούσης πίστεως ἐστήκαμεν ἀγωνιζόμενοι»!

6. ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ οί κατάκριτες μεθοδεύσεις τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη ἔπесαν σέ κενό! Κι ἦταν φυσικό νά πέσουν, γιατί ὅπως ἔλεγε ὁ Ἀβραάμ Λίνκολν ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νά ξεγελάσει πολλούς ἀνθρώπους γιά λίγο καιρό, ἢ λίγους ἀνθρώπους γιά πολύ καιρό. Ἀποκλείεται ὅμως νά ξεγελάσει πολλούς ἀνθρώπους γιά πολύ καιρό!

Κι ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης φαίνεται ὅτι ξεγέλασε καί πολλούς ἀνθρώπους γιά λίγο καιρό καί λίγους ἀνθρώπους γιά πολύ καιρό. Ὡς ἐδῶ ὅμως! Ἀποκλείεται νά ξεγελάσει ἄλλους γιά περισσότερο καιρό, μέ τά παραπάνω τεχνάσματά του. Κι' αὐτό, τό κατάλαβε καλά. Γι' αὐτό, ἀποφάσισε, ἐπιτέλους ν' ἀπαντήσῃ στήν κατηγορία ὅ,τι κακοδοξεῖ!

Ὅμως, καί πάλι, δέν ἀκολούθησε τήν εὐθεία ὁδό. Μέ τό δημοσίευσμά του στήν «Ὁρθόδοξη πνοή» (Φεβρ. 2001) προσπάθησε διά τῆς τεθλασμένης ν' ἀποσπάσει τήν ἀναγνώριση τῆς ὀρθοδοξίας του. Ἡ ἀπολογία του αὐτή εἶναι πράγματι ἀξιοθρήνητη. Εἶναι γιά «κλάμματα»!

Ἄν ἤθελε πράγματι ν' ἀπολογηθῇ σοβαρά, ἔπρεπε ν' ἀντικρούσει μιά μιά τίς ἑξι κακοδοξίες γιά τίς ὁποῖες ἐμεῖς τόν καταγγείλαμε τεκμηριωμένα στήν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» (Σεπτ. - Ὀκτ. 1999). Κι' οἱ κακοδοξίες του αὐτές εἶναι οἱ ἀκόλουθες.

Διδάσκει ὅτι α) ὑπάρχουν τέσσερες ἐκκλησίες, σέ ἀντίθεση μέ τό Σύμβολο τῆς Πίστεώς μας πού ὁμολογεῖ «Μία ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία!» β) Ἡ ἁγία Τριάς εἶναι Ἐκκλησία! γ) Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἄναρχη! δ) Ἡ ἐπί γῆς στρατευομένη ἐκκλησία ἰδρύθηκε μέ τήν ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ, ἀρνούμενος ἔτσι τήν ὑπαρξή της ἀπ' τήν ἐποχή τῶν πρωτοπλάστων! ε) Πρίν ἀπ' τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέχεται, τήν ὑπαρξή ἄλλης Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀγγέλων! Καί στ) Μετά τήν Ἐκκλησία τῶν ἀγγέλων καί πρίν τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέχεται τήν ὑπαρξή τῆς Ἐκκλησίας τῶν Πρωτοπλάστων!

Σέ καμμία ἀπ' τίς ἀνωτέρω κακοδοξίες του δέν ἀπάντησε. Καμιά δέν προσπάθησε ν' ἀναιρέσει! Ἐκανε ὅμως κάτι ἄλλο. Ἐπειδή, οἱ συνάδελφοί του θεολόγοι στήν παράταξή του, ὅταν ρωτήθηκαν ἀπ' τόν Ἀρχιεπίσκοπό του Ἀνδρέα νά γνωμοδοτήσουν, ἄν οἱ διδασκαλίες αὐτές τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη εἶναι Ὁρθόδοξες, ἀπάντησαν ὅτι εἶναι «πατερικῶς ἀμάρτυρες καί καινοτο-

μία», μέ τό δημοσίευσμά του αὐτό προσπάθησε ν' ἀπαντήσῃ στήν γνώμη αὐτή. Ἴσως, νά πιστεύει ὅτι ἔτσι θά ἔληγε τό θέμα του. Ὑπελόγιζε, φαίνεται, ὅτι οὔτε οἱ συνάδελφοί του θεολόγοι θά ἤθελαν νά δώσουν συνέχεια, ἀπό συναδελφική ἀλληλεγγύη, ἀλλ' οὔτε καί μεῖς θά εἶχαμε κάποια ἀφορμή νά παρέμβουμε, ἀφοῦ δέν ἀπευδύνεται σέ μᾶς. Ἐάν πράγματι σκέφτηκε ἔτσι, καί πάλι ἔπесε ἔξω! Καί ναί μέν δέν ξέρουμε πῶς θ' ἀντιδράσουν οἱ Ματθαϊκοί θεολόγοι, ἐμεῖς ὅμως, θεωροῦμε χρέος μας ν' ἀπαντήσουμε καί νά καταγγείλουμε τό νέο δημοσίευσμά του ὡς πανάθλιο κείμενο, πού διαστρέφει τήν ἀλήθεια. Ὅπως θά δοῦμε στίς ἐπόμενες συνέχειες δέν ἀποδεικνύει τίποτε ἀπολύτως, παρά τίς παχυλές ὑποσχέσεις του. Κανένα ἀπό τά ἐλάχιστα χωρία πού ἐπικαλεῖται δέν ὁμιλεῖ οὔτε γιά τέσσερες ἐκκλησίες, οὔτε γιά ἐκκλησία Ἀγ. Τριάδος, οὔτε γιά ἄναρχη Ἐκκλησία, οὔτε γιά τίποτε ἄλλο, ἀπό ὅσα ὑποστηρίζει τό ἄτομο αὐτό! Ἐπικαλεῖται χωρία ἄσχετα μέ τό θέμα γιά νά ρίξη στάχτη στά μάτια τῶν ἀναγνωστῶν του, πῶς τάχα ὑπάρχουν χωρία στήν Ἀγία Γραφή πού τόν δικαιώνουν.

Ἐπικαλεῖται ἀκόμη τίς γνώμες ὠρισμένων δογματολόγων ἢ ἄλλων θεολόγων, περί τῶν ὁποίων ἐμεῖς ὠμιλήσαμε στό παρελθόν. Δέν εἶναι κάτι καινούργιο αὐτό. Ἀλλά, τά ἄτομα αὐτά, τούς δογματολόγους καί καινοτόμους Θεολόγους, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον, ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης θεωρεῖ ὡς κακοδόξους καί ἐκτὸς Ἐκκλησίας. Ἄς ἀφήσουμε τό ὅτι μερικοί ἀπό αὐτούς εἶναι αἰρετικοί καί γιά συγκεκριμένες κακοδοξίες πού διδάσκουν, ὅπως θά δοῦμε στή συνέχεια! Ἐμεῖς, σέ προηγούμενο δημοσίευσμά μας εἶχαμε συγχαρεῖ τόν κ. Ἑλ. Γκουτζίδη, γιατί ἡ μόνη σωστή του ἐνέργεια σ' ὅλη αὐτή τή διαδρομή, ἦταν τό ὅτι δέν κατέφυγε στήν αὐθεντία τέτοιων κακοδόξων προσώπων. Τώρα, πού ἀναπάντεχα κατέφυγε, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά πάρουμε τά συγχαρητήριά μας πίσω καί νά τοῦ ἀφήσουμε τά συλλυπητήριά μας γιά τό κατάντημα αὐτό.

Μέ τέτοιους ἀκροβατισμούς στό δημοσίευσμά του καί τέτοιες μεθοδεύσεις του, νομίζουμε ὅτι εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένος κι' ὁ ὅχι τόσο κομψός τίτλος τοῦ ἄρθρου μας αὐτοῦ, περί «θεολογικοῦ τσαρλατανισμοῦ»! Ἀλλά περί αὐτοῦ θά συνεχίσουμε στό ἐπόμενο.

† Ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χειροτονίαι Κληρικῶν



Ἱερομόναχος Σάββας

Τὴν 13/26 Ἰανουαρίου 2001 ὁ μοναχὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου π. Σάββας ἔλαβε τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν «Ἄξιον Ἑστὶ» Βαρυμπόμπης. Τὴν χειροτονίαν ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος (βλέπε παραπλεύρως) τῇ ἀδείᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου.

Τὴν ἐπομένην εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἐχειροτονήθη ἱερομόναχος ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου (βλ. φωτογραφία κάτω), ἐπίσης τῇ ἀδείᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου.





Ἱερομόναχος Ἀθανάσιος

Τὴν 14/27 Ἰανουαρίου 2001 τῇ ἀδείᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος ἐχειροτόνησε τὸν ἐπίσης μοναχὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου π. Ἀθανάσιον εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν Κυριακὴν 15/28 Ἰανουαρίου, εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Ἀθανασίου Ν. Φιλαδελφείας ὁ Μακαριώτατος ἐχειροτόνησε τὸν π. Ἀθανάσιο Ἐσφιγμενίτην εἰς ἱερομόναχον (βλ. φωτογραφία κάτω).





Πρεσβύτερος Έλευθέριος

Τὴν 28ην Ἰανουαρίου/10ην Φεβρουαρίου 2001 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ Δημητριάδος κ. Μάξιμος ἐχειροτόνησεν τὸν εὐλαβέστατον Ἐλευθέριον Καρασαββίδην ἱεροδιάκονον εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου Κατερίνης.

Τὴν ἐπομένην (Κυριακὴν τοῦ Ἀσώτου) εἰς τὸν ἴδιον τόπον τὸν ἐχειροτόνησεν πρεσβύτερον εἰς διαδοχὴν τοῦ σεβασμίου πρεσβυτέρου π. Βασιλείου.

Συνοδικὸν Συλλεῖτουργον



*Ἡ Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐωρτάσθη διὰ μεγαλοπρεποῦς Συνοδικοῦ Συλλειτουργοῦ
εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἀγίου Ἀθανασίου Νέας Φιλαδελφείας.*



Μετά τήν θείαν λειτουργίαν ήκολούθησεν ή περιφορά τών εικώνων (έπάνω) καί ή ανάγνωσις του Συνοδικου τής 'Ορθοδοξίας (κάτω). Είς τήν έορτήν παρίστατο καί ό καθηγούμενος τής 'Ιεράς Μονής 'Εσφιγμένου έπικεφαλής αντιπροσωπειας τής Μονής.



ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Τό Βατικανόν προκαλεῖ καρκίνον!

Γράφει ἡ ἐφημερίς «Νέοι ἄνθρωποι» (23/3/2001):

[Λίγο ἔλειψε νά δημιουργηθεῖ διπλωματικό ἐπεισόδιο μεταξύ Βατικανοῦ καί Ἰταλίας.

Τό Βατικανό ἔχει ἀνυψώσει δάσος κεραίων καί κάτοικοι τῆς γύρω περιοχῆς ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ κεραῖες ἔχουν προκαλέσει ἀσυνήθιστα σέ ἀριθμό κρούσματα λευχαιμίας καί ἄλλων μορφῶν καρκίνου.

Τό Βατικανό ἀρνήθηκε νά συνεργασεῖ μέ τίς Ἰταλικές Ἀρχές, διότι τό «δάσος» τῶν κεραίων βρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του, στό ὅποιο οἱ Ἰταλικές Ἀρχές δέν ἔχουν καμία δικαιοδοσία.

Οἱ Ἰταλοί κατηγοροῦν ὡς ὑπευθύνους τρία στελέχη τοῦ Βατικανοῦ, μεταξύ τῶν ὁποίων περιλαμβάνεται καί ἓνας Καρδινάλιος].

Ἀνθυγιεινόν καί διά τήν σωματικήν υἱεῖαν ἀποδεικνύεται πλέον τό Βατικανόν.

Βατικανοῦ ἀθλιότητες

Εἰς τήν ἰδίαν ἐφημερίδα (23-3-2001) διαβά-
ζομεν ἀκόμη τά ἀκόλουθα διά τῶν ὁποίων φαίνε-
ται ἡ ἠθική παρακμή τοῦ Βατικανοῦ:

[Οἱ ἀρχές τοῦ Βατικανοῦ διέταξαν τή διεξα-
γωγή ἔρευνας μετά τίς ἀποκαλύψεις ὅτι ἱερεῖς
τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας παρενοχλοῦν
σεξουαλικῶς ἢ ἀκόμη καί βιάζονται μοναχές σέ
θρησκευτικές κοινότητες σέ ὅλοκληρο τόν κόσμον.

Πέντε ἐκθέσεις τίς ὁποῖες συνέταξαν ἀνώτατα
μέλη γυναικείων θρησκευτικῶν ταγμάτων κα-
ταγγέλλουν ὅτι οἱ γυναῖκες μοναχές «πέφτουν
συχνά θύματα σεξουαλικῆς κακοποίησης καί βια-
σμών» ἀπό ἱερεῖς καί ἱεραποστόλους, ἰδίως στήν
Ἀφρική, ὅπου «οἱ κληρικοί φοβοῦνται νά κατα-
φύγουν σέ πόρνες γιά νά μήν μολυνθοῦν ἀπό
AIDS».

Σέ ὁρισμένες μάλιστα περιπτώσεις οἱ ἱερεῖς
φέρονται νά ἐξανάγκασαν τίς μοναχές νά ὑπο-
βληθοῦν σέ ἀμβλώσεις, τίς ὁποῖες ἀπαγορεύει
ρητῶς ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία.

Τίς ἐκθέσεις πού βασίζονται σέ ἔνορκες κατα-

θέσεις μοναχῶν καί ἱατρῶν δημοσίευσε τό ἀμερι-
κανικό περιοδικό «National Catholic Reporter»,
πού κάνει λόγο γιά «ὑψηλότατα ποσοστά
ἀμβλώσεων στίς κοινότητες τῶν γυναικείων μο-
ναστηρίων».

Τό Βατικανό ἀνακοίνωσε ὅτι διέταξε ἔρευνα
μετά τό σκάνδαλο πού ἔχει συγκλονίσει τή καθο-
λική κοινότητα στίς ΗΠΑ.

Ἐπιδιώκοντας νά διασκεδάσει τίς ἐντυπώ-
σεις, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Βατικανοῦ κ. Χοακίν
Ναβάρρο Βάλς, δήλωσε ὅτι τό πρόβλημα τῶν σε-
ξουαλικῶν κακοποιήσεων ἐντοπίζεται σέ μία πε-
ριορισμένη γεωγραφική περιοχή. Ἀλλά ἡ ἀδελ-
φή Μαρί Μάκ Ντόναλντ, μία ἀπό τοὺς συντά-
κτες τῶν ἐκθέσεων, δήλωσε ὅτι τό πρόβλημα
ἔχει λάβει ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις στίς καθολι-
κές κοινότητες, ὅχι μόνο στήν Ἀφρική, ἀλλά
ἐπίσης στή Βραζιλία, στήν Κολομβία, στήν
Ἰνδία, στήν Ἱρλανδία, στήν Ἰταλία, στή Νέα
Γουινέα, στίς Φιλιππῖνες καί στίς ΗΠΑ. Οἱ
ἐκθέσεις ἐπικαλοῦνται πληθώρα παραδειγμάτων
πού στηρίζουν τίς καταγγελίες.

Σέ μία καθολική μονή στό Μαλάουι, 29 κα-
λόγριες ἔμειναν ἔγκυοι καί ὅταν ἡ ἡγουμένη
ἀπηύθυνε ἐκκληση στόν ἐπίσκοπο, ζητώντας του
νά ἐπέμβει, ἀπομακρύνθηκε ἀπό τή θέση της.

«Σέ ὁρισμένες ἀφρικανικές χῶρες, οἱ ἱερεῖς
ἐρμηνεύουν μέ ἐλεύθερο τρόπο τήν ἀγαμία»,
ἀναφέρει χαρακτηριστικά ἡ ἐκθεση.]

Αὐτόν τόν παρηκμασμένον ὀργανισμόν τιμᾷ
ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Πάπα ὁ κ. Χριστόδουλος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες
νά συμμετάσχουν εἰς τά τμήματα
καταρτίσεως Ἱεροψαλτῶν καί
Κατηχητῶν νά ἔλθουν εἰς ἐπικοι-
νωνίαν μέ τά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου διά τήν ὀργάνωσιν τῶν
τμημάτων εἰς τό τηλ. 3828280.

Οἱ κτήτορες τῆς Μονῆς τῶν Μετεώρων



Οἱ «κτήτορες» τῆς Μονῆς Τρικόρφου Δωρίδος



Συγκρίνατε κτήτορας καί «κτήτορας»...

Ὁ Διάλογος τοῦ Βόλου



Τὴν 31 Ἰανουαρίου (13 Φεβρ. Ν.Η) 25 ἐν συνόλῳ ἐκπρόσωποι τῶν καινοτόμων νεοημερολογιτῶν καὶ τῆς Ἀγγλικανικῆς αἵρέσεως προσῆλθον διὰ συνομιλίας. Οἱ ἐξ Ὁρθοδόξων Οἰκουμενισταὶ ἔστειλαν εἰς τὸν διάλογον τὸν «Μητροπολίτην Περγᾶμου» Ἰωάννην, τὸν «Μητροπολίτην Ὁουλο» (Φιλανδίας), Ἀμβρόσιον, τὸν «Ἐπίσκοπον Βρανίων» (Σερβίας) Παχώμιον τὸν «Ἐπίσκοπον Καρανσέμιες» (Ρουμανίας) Λαυρέντιον κ.ἄ. Οἱ Ἀγγλικανοί, διὰ νὰ ἀποδείξουν πόσο πολὺ ἐπλησίασαν πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἔπειτα ἀπὸ 80 ἔτη διαλόγου, ἀπέστειλαν εἰς τὸν διάλογον αὐτὸν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ μίαν παπαδίνα!

Ἡ συνάντησις αὕτῃ ἐγένετο εἰς τὰ πλαίσια τοῦ «διαχριστιανικοῦ διαλόγου» κατόπιν ἐντολῆς τοῦ «Πατριάρχου» κ. Βαρθολομαίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ «Ἀρχιεπισκόπου» κ. Χριστοδούλου. Τοὺς συνέδρους ἐδεξιώθη ὁ «Μητροπολίτης Δημητριάδος» κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε καὶ τὴν ἐναρξίν τοῦ διαλόγου.

Ἐσυνήθισεν πλέον ὁ λαὸς τοὺς διαλόγους καὶ τὰς συμπροσευχὰς μέ τούς ἑτεροδόξους καὶ δέν τοῦ κάνουν πλέον ἐντύπων. Αὐτὸς ἄλλωστε εἶναι καὶ ὁ ἀπώτερος στόχος τῶν ἐπαφῶν αὐτῶν. Νὰ ἀμβλυνθῇ τὸ ὀρθόδοξον αἰσθητήριον τοῦ λαοῦ, καὶ οὐχὶ νὰ προσελκύσουν τοὺς ἑτεροδόξους. Ἐπειτα ἀπὸ τόσα ἔτη διαλόγων, ἀντὶ νὰ καλυτερεύσουν οἱ αἱρετικοὶ ἔγιναν χειρότεροι οἱ νεοημερολογῖται.



ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 - Fax: 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 1500
Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 50
Τιμὴ φύλλου δραχ. 100

Ἐπιστολαί, συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται
εἰς τὰ γραφεῖα: Περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Τὴν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον οἱ συγγραφεῖς
τῶν καὶ ὄχι ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513